

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוטי דרום

בפני: רס"ן (מיל') צבי פרנקל - שופט

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סגן עידן בטונר)

נגד

הנאשם: ח/XXX סמ"ר א' ד' (ע"י ב"כ, עו"ד רוני קרדונר)

הכרעת-דין

על פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של ניסיון להחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התש"ג - 1973, יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

ניתנה היום, 6/8/2017, י"ד באב התשע"ז, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)

שופט

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון להחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התש"ג - 1973 עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הצדדים הציגו הסדר טיעון לפיו הם מבקשים לגזור על הנאשם 30 ימי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה לשיקול דעת בית הדין וכן הורדה לדרגת טוראי ופסילת רנצ"א בת 89 ימים. לאחר שבחנתי את ההסדר, מצאתי את ההסדר סביר ונמצא במתחם הענישה על פי הפסיקה.

הסנגור ביקש שאפעיל את סעיף 18א' לחוק שירות הביטחון (נוסח משולב, התשמ"ב – 1986) כך ש-16 ימים מתוך ימי המאסר לא ייחשבו כתב"ן ובכך יוכל הנאשם להשתחרר לאלתר ובכבוד. הסנגור טען שהעבירה בה הורשע נעברה בסמוך לתום שירותו. הנאשם, חייל בודד, שירת שלוש שנים פחות 16 ימים, היה אמור לצאת לחופשת שחרור ואז נעצר, ולמעשה אם היה נעצר יומיים לאחר מכן, היה משתחרר זה מכבר בהתאם לסעיף 18 לחוק שירות ביטחון.

הנאשם צירף המלצות ממפקדו בדרגת סגן אלוף שכתב שביצע שירות משמעותי ולאור התנהגותו במהלך השירות הוא ממליץ על קיצור שירותו בכמה ימים שניתן על מנת להוקיר לו ולהביע את הערכת המפקדים על התקדמותו בשירות הצבאי. מפקדו כתב שמדובר "בחייל ובקרוב אזרח למופת".

הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולטענתו אם שירותו לא יקוצר בהתאם לסעיף 18א' יאבד את הזכויות הניתנות לו כחייל בודד במסגרת שחרורו.

בדיון הארכת המעצר מיום 26/07/2017 קבעה סגנית הנשיאה, השופטת סא"ל מאיה גולדשמידט בסוף החלטתה בנוגע לסעיף 18ג' לחוק שירות ביטחון שמדובר בסמכות מנהלית חריגה אשר ראוי לנהוג בה במשורה והוסיפה שבשים לב לקרבה הרבה של מועד השחרור למועד המעצר ראוי יהיה לבחון את הדברים ואף כתבה שהיא סבורה כי בטרם קיום דיון בנושא ראוי שההגנה תפנה בבקשה מתאימה לקיצור שירותו של החשוד באופן שיהיה בו כדי לפתור את הסוגיה ואם תתקבל תשובה שלילית ניתן יהיה לדון שוב באפשרות לשימוש בסמכות לפי סעיף 18 לחוק שירות ביטחון.

סעיף 18 (א) לחוק שירות הביטחון קובע: "אדם שבתקופת שירותו הסדיר היה כלוא בשל עבירה על פי פסק דין של בית דין צבאי או של בית משפט אחר, או על פי פסק דין של קצין שיפוט בכיר, וכן אדם שנעדר מן השירות שלא כדין או שנעדר ברשות שהושגה בטענות כוזבות והורשע על כך בדין, ואם הייתה לו זכות ערעור – לא ערער על ההרשעה או שערעורו של ההרשעה נדחה, אין רואים את תקופת כליאתו ואת תקופת היעדרו לענין חישוב זמן השירות כתקופה שבה מילא חובת שירות סדיר, אלא אם כן הורה בית הדין הצבאי, בית המשפט או קצין השיפוט הבכיר הוראה אחרת."

התביעה טענה שאין מקום להפעיל את סעיף 18 (א) מאחר שסמכות זו צריכה להיות מופעלת במקרים חריגים ותכלית הסעיף נועדה למקרים בהם חייל הוחזק במעצר ובסופו של דבר לא הוגש כתב אישום או למקרים בהם זוכה. התביעה הפנתה להחלטת בית הדין הצבאי לערעורים עמ' 83/15 בה קבע המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים (כתוארו אז) תת אלוף דורון פייליס בסעיף 11 להחלטתו: "אשר

לשאלת החלת סעיף 18ג' האמור על ענייננו – בעת הדיון היה המשיב כבר משוחרר משירות צבאי, בעקבות החלטת בית הדין קמא בעניין, והדיון בשאלה זו היה תאורטי. התביעה ביקשה, על כן, כי תועמד הלכה על מכונה. זו, למיטב ידיעתי, ההזדמנות הראשונה שבה מתבקש לבחון את גדריה של הוראת חוק זו. בעניינינו של המשיב עמדה לנגד עיני השופטת הנכבדה העובדה כי המשיב היה מצוי ממש על סף סיום שירות והחלת ההודאה האמורה על עניינינו של המשיב נועדה ליצור "גשר" קצר שיאפשר שחרורו בתנאים, בבחינת פתרון מעשי לבעיה טכנית בעיקרה. דומה כי לשון ההוראה סובלת את הפרשנות שנינה לה בהחלטת בית הדין קמא. מנגד, יש ממש גם בעמדתה של התביעה, כי נראה שלא זו תכלית ההוראה. משאין הדברים צריכים להכרעה כאן, אשאירם בצריך עיון, לעת מצוא."

בית הדין הצבאי לערעורים קבע שיש ממש בעמדתה של התביעה בנוגע לפרשנות הנכונה לסעיף 18 (ג) עם זאת, השאיר השאלה בצריך עיון מאחר שבאותו מקרה השאלה הפכה לתיאורטית.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ובהתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ובכלל זה המלצת מפקדיו, היותו חייל בודד והטענה שזכויותיו כחייל בודד תשללנה אם כל התקופה תמנה והנאשם לא ישוחרר, החלטתי לקבוע שמתוך תקופת המאסר 16 ימים לא ייחשבו כתב"ן כך שבעצם הנאשם ישוחרר לאלתר. אכן התביעה צודקת ששימוש בסעיף 18 (א) צריך להיות במשורה ובמקרים חריגים ביותר. אני סבור כי המקרה של הנאשם נמצא כמקרה חריג בשל שירותו הצבאי המלא, המלצת מפקדיו, היותו חייל בודד והחשש שאי שחרורו יפגע בזכויותיו כחייל בודד ועל כן אני מורה על כך ש-16 ימים מתוך ימי המאסר לא יימנו כתב"ן והנאשם ישוחרר באופן מיידי, זאת מבלי להקל ראש בעבירה החמורה בה הורשע ומבלי לקבוע מסמרות לגבי החלת סעיף 18 (א).

על הנאשם, נגזרים איפוא, העונשים הבאים :

1. שלושים (30) ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
2. מאסר מותנה בן שלושה (3) חודשים למשך שלוש (3) שנים, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע. ובכלל זה, שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
3. מאסר מותנה בן שלושה (3) חודשים למשך שלוש (3) שנים, שלא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.
ובכלל זה, שלא יעבור עבירה שעניינה סירוב להיבדק לשם גילוי שימוש בסמים מסוכנים לפי סעיף 127א' לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 או עבירה שעניינה אי קיום הוראות לפי סעיף 133 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 בגין הפרת הוראות פקודת מטכ"ל 33.0220, למעט שתיית משקה משכר.
4. פסילה מהחזקת רנצ"א למשך שמונים ותשעה (89) ימים. הנאשם יפקיד את רישיונותיו בתום ריצוי עונש המאסר בפועל.
5. הורדה לדרגת טוראי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 6/8/2017, י"ד באב התשע"ז, והודע בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)
שופט

העתק נכון מן המקור
עו"ד יונתן רדה, סרן
ע. משפטי לנשיאת ביה"ד
חתימת המגיה
נערך ע"י ר.ס

תאריך הדפסה: 22/05/2017